

Sikter-Horváth Margit

A falra festett ördög

Egy élet.

 Publio
KIADÓ

A falra festett ördög

Egy élet

Sikter-Horváth Margit

2013

Publio kiadó

Minden jog fenntartva!

Andrásnak

I. Dilemma: Írni vagy nem írni, ez itt a kérdés?

Az ember minduntalan belső kérdésekkel szembesül, és azzal, hogy leküzdhetők-e?

Ha mindent a legjobban csinálsz, csak a legjobbra számíthatsz.
(?)

Az asztalom mellett, szemben a falon a 2012-es év naptára.

A dátum szerint, még tél van, január. De már a kora tavaszias kék-rózsaszín színekben játszó eget látom az ablakomból. Szerelmem az írás, ezt a kijelentést elmondtam, ha kérdezték, ha nem.

A munkahelyekre pályázatokat írtam, ezt a mondatot az Isten szerelméért sem hagytam volna ki. Hangzatos kifejezés.

De az is tény, hogy igaz. Hány alkalommal fogalmazódott meg bennem, hogy írnom kell, annak már a számát sem tudom. Írtam

naplót, mindennap oldalakkal bővítettem. Könyvek lettek, bejegyzések, gondolatok töltötték meg, a harminc füzetet teleírtam, kényszeresen tettem.

Majd abba maradt ez a tevékenység, átalakult. Nem jutott már időm a kényelemes ágyban írogatásra. Kora reggel kezdődött a napom, már nem voltam egyedül, társam mellett töltöttem a reggelt, a kávé, a reggeli gondolatok átbeszélése elrabolt a naplóírástól. Nem hittem volna, hogy valaha abba hagyom. Elvesztette jelentőségét, a változás meghozta, hogy nem is volt már rá szükségem.

De ami mégis megmaradt a megoldások keresése.

„A szeretethez, a szerelemhez nagy bátorságra van szükség, mert az alapvető követelmény az e g o r ó l való lemondás. Az ember nagyon fél ettől. Az ego lett minden identitásunk, tehát ha el kell dobnod, az egyértelműen azt jelenti számodra, hogy az egyéniségedet kell eldobnod. De ez nem igaz -sőt, épp az ellenkezője igaz: ha nem dobod el az e g ó t, nem ismerheted meg a valódi egyéniséged. Az e g o egy nagy színjátékos- egy hamis, mesterségesen létrehozott ál-dolog. A szerelem megköveteli, hogy eldobd az e g ó t, ezért válhat a szeretet ajtójává, az isteni felé.

Az emberek sóvárognak, de ragaszkodnak az e g o j u k h o z, jönnek és távoznak (...) anélkül, hogy megízlelnék a szeretet nektárját.

A szeretet olyan kell, hogy legyen, mint a levegővétel. Ez egy minőség kell, hogy legyen benned-bárhon is vagy, bárkivel is vagy, még ha egyedül is vagy, a szeretet egyre csak áramlik belőled.

Nem az a kérdés, hogy te szerelmes vagy-e valakibe, hanem hogy te vagy-e a szeretet. A szeretet a te egész lényed, a szeretet a te isteni minőséged! Ahogy te élsz most az nem élet. A te

kapcsolataid nem kapcsolatok, hanem csúnya viszonylatok-csak
használod a másikat, és pontosan tudod, hogy ő is azt teszi veled.”

(Osho: Nők könyve.)

II. Dilemma: Ez lenne a ház, ahol a boldogság lakik?

Az életünk színtere: a ház. A ház maga külsőre tetszetős, bár kissé divatja múlt. Első pillantásra kicsit rideg, valahogy eddig észre sem vettem, hogy ennyire lélektelen. Az is igaz, hogy itt még nem halt meg senki, nincsenek kóbor lelkek. A ház lelke attól alakul át, ha benne élő személyek „elmennek”, de ott hagynak egy darabkát a lelkükből, ha éppen alakították, változtatták a környezetüket.

A Feng Shui a tűz és a levegő, víz, föld a négy fő elem nagy erővel hat a házra. A víz sokat tud ártani, mert képtelenség mederben tartani, ha úgy tartja kedve, nem tűri a gátakat. Tűz jegyű vagyok, de más megközelítésben, a kínai asztrológia szerint, „faember” vagyok. Szerencsére András „földember”, így ő táplálja az önbizalmamat. Azért kockázatos rám nézve a ház beosztási hibája, mert a vízzel (üvegekkel) még csak-csak elvagyok, oltani vagy csillapítani tud. A fém tárgyak megsemmisítenek, ha túl sok van belőlük. A tűz duplán emészt el, ha túl sokat kapok belőle.

Hibás építészeti megoldásnak tartom, aminek köszönhetően a WC a ház közepén van. A belső struktúra kiemelkedő eleme a kandalló, ami a lehető legrosszabb helyre van építve, ebbe belehal, megsemmisül a szerelem. Ahogy, az origami papírrózsát emészt el a tűz, úgy lobbant el a szerelem érzése.

Dél-nyugati rész rendben van, észak-keleten is megfelelő az elrendezés. Le kellene bontani vagy tudom is én, de egyet biztosan

érzek, hogy ez rossz térrendezés hatással van az életemre.

Ösztönösen érzem, hogy mi a rossz az épületen belül.

Ki-kigondolhat, ezekről a kínai halandzsákról, amit akar, de kétkedő is egyszer észreveszi, hogy valami nincs rendjén. Energia vámpír házakban, ahol zavaró körülmények állnak fent, onnan elszaladnánk legszívesebben. Ha pedig olyan házba lépünk, ahol minden a helyén van, ott természetesen érezzük magunkat. Tértisztítást, nagytakarítást végeztem, füstölővel bejártam a ház zegzugát.

A térrendezést magam is kipróbáltam, régi angol hagyományt követve seprűt helyeztem a bejárati ajtóhoz, de ezt még kiegészítettem egy vörös maszkkal is, hogy ezzel is erősítsem az otthon védelmét. A boszorkánysághoz kötődik a seprű, de elűzi a ház közeléből a szellemeket.

Olvastam, hogy Angliában, ha egy asszony tudatni akarta, hogy nem tartózkodik otthon, akkor egyszerűen kirakta a seprűt az ajtó elé. Imádom a vidéki stílust, amit legjobban Anglia, azon belül is Dorset megye, a déli rész, a tengerpart nyújtana nekem. Kopott, avított, de mégis szépséges dolgokat fedeztem fel a távoli országban. Ha egy hely atmoszférája aurája kellemes szívesen üldögélünk kávé mellett, beszélgetünk hosszabb ideig is. A házban lévő hangulatért az asszony a felelős.

András szobájába réztárgyakat raktam, több darabot is, mert őt az arany színe beragyogja, energiával tölti fel.

Oroszlánoknak az uralkodás mellett jó hatást vált ki az elegancia, kedvelik az értékes tárgyakat. Ebből a helységből sem hiányozhat rózsakvarc, a szeretet köve.

Óvatosság nem árt, ahol a boszorkány szárny repdesését

érezzük, onnan a lehető legrövidebb úton távozunk.

De ne feledjük, hogy léteznek rossz és jó boszorkányok is. Magamat az utóbbihoz sorolnám.

Csak dühömben és végső kétségbe esésben folyamodtam woodoohoz. Azoknak a személyeknek a fotóit tettem tönkre, ollóval szétvágtam, akik nekem annyit ártottak, hogy már nem bírtam nekik megbocsátani.

Akik mellesleg többet érdemeltek volna, ha a középkorban élnék karóba húzás, vagy máglyán égetés lett volna kiszabott büntetésük. Igazságosztó akarok lenni? Nem. Csak a gondolat erejével próbáltam rendet tenni, büntetést kérni rájuk, a mágia segítségével.

Boszorkánynak tartom magam, mert bármit elérek a gondolat hatalmával.

A hálósobámban igyekeztem a tükrös szekrényt úgy elhelyezni, hogy éjszaka ne ijedjek meg, ha felébredek. Ez a helység dél-nyugati fekvésű napos.

Itt dolgozom és olvasok, ide vonulok félre a zajt keltő tévé monoton zajától.

A berendezés alapszín a fehér, az arany és sötétrózsaszín.

A szekrény színe fehér, réz fogantyúkkal, egyszerű modern vonalak jellemzik.

Az ablakon leomló elmaradhatatlan rózsás függöny, ami széppé varázsolja az

ébredésemet. Általában nem húzom össze, mert szeretem az eget látni.

A nap kezdetén a szokásos megerősítés:- „Bármibe kezdek sikerül.”

Fehér mágiát az a b r a c a d a b r a varázslást alkalmaztam, mikor már a volt férjemmel elviselhetetlen lett az együttélés. Közös fedél alatt, közösen a konyha, fürdőszoba használat, ez rémálom. Az abracadabra eredetileg matematikai képletként megjelenített, e mögé bújtatott varázslási technikaként funkcionál. Azt olvastam róla, hogy az ellenség nevét, nem mondjuk ki, hanem gúla alakban írjuk, és a végén eltűnik az életünkből a nem kívánatos személy. (Ahogy eltűnik a betű, úgy tűnjön el a nevet viselő személy.)

Visszatérve a mostani lakhelyemre, ahol a vizesblokk ügyesen körül lett építve, de az a véleményem, hogy rossz helyen van. Ilyen megoldással még nem találkoztam, igencsak különös főleg a hatása.

Elmossa a pénzt, felemészt minden anyagiakkal kapcsolatos dolgot, nem lehet takarékoskodni, mert az úgylis elúszik, lefolyik. Keresem a megoldást arra, hogyan állíthatnám meg a negatív hatást.

Egyébként a ház belső kialakítására az igényesség jellemző. A színpadias külsőségek, a túlzásokkal készített a részletekben megbúvó sznobság benne van. A hallt úgy alakították, hogy bejárati ajtóból mindent lehessen látni, aminek a kivitelezése drága volt.

A Nap körbe járja, a hatalmas ablakokon bekukkant minden napszakban ezzel kellemes hatást kelt a házban . A hallban egész falfelületet foglal magába a homok fúvott üveges, térelválasztó ajtóközépen a dél-csillag vésettel. Kisipari munka, az asztalos keze munkáját dicséri. Nyáron harmonikaszerűen összehajtható

szárnyaival egy tágas helységet kapunk.

Ez szép, mives munka, mert az üvegeket hullámvonalasan vágták ki. Harminchat lap üveg közepén metszett délcsillaga. A helység díszei a kandalló, barna kerámiaburkolata, a mives kovácsoltvas marokkói rózsás díszítésű ajtajával igazán hangsúlyos darab. A súlyos borovi fenyőből készített lépcső, ami felvisz az emeletre, kissé nyomasztó.

A barna színárnyalatok az elviselhetőség határán mozognak.

Ehhez a lépcsőhöz, nagyobb térre lenne szükség, mert nagyságával súlyosan eluralkodik a szobán. Az ebédlő és a konyha vidéki hangulatú berendezéssel már az én ízlésemet mutatja. Vaníliaszínű konyhabútor, kék dekoráció, sárga- pöttyös függöny, kakasos bézs színű vitrázs függöny a saját alkotásaim.

A kakas mániám, szép színes tollú kakast ábrázoló keresztzemes kép, amit karácsonyra kaptam és nagyon szeretek. Az Olaszországban vásárolt életnagyságú balsafa kakas, ahogy gangosan ül a sarokpolcon.

Itt minden részletben benne vagyok!

Élveztem a dicséretekben lubickoltam, amikor egy-egy részlettel elkészültem és András szavai jól estek. – Ez tényleg nagyon jó lett! Nagyon meg vagyok veled elégedve! Kicsi csillag Margit! Átölelt és puszit nyomott a fejem búbjára.

Az ebédlő polcain az emlékeim, a nagymamáimtól rám maradt féltve őrzött tárgyaktól, rózsás időszakom, amikor a rózsás bögrékig, a tálak, amiket évtizedek alatt gyűjtöttem.

Még a néhány szép kecses formájú üvegem is itt kapott helyet,

ami egy még előbbi korszakom darabjai. Elhelyeztem a régiségeimet, a családi emlékek színesítik az étkező kicsi, de kellemessé tett helységét. A nagyapám nászajándékba kapott Junghaus márkájú faliórája, a cabriol-lábakon nyugvó esztergált fodrászszék, a rózsafa berakásos keretű tükör, valaha egy földbirokos grófnő (bizonyos Apollónia) szalonjának díszje volt. Jelen esetben ezek a tárgyak már engem gazdagítanak. A rusztikus hatást imádom, közel áll a lelkemhez.

A gyűjtőszendélyem fékezendő, mert, nem bírom abbahagyni, a tárgyak rabja vagyok. Nem szabad beengedni az IKEÁ-ba, csak üres bukszával. - jegyzi meg olykor András, de ha valamit mégis nagyon szeretnék, akkor természetesen megvesszük.

Van maci gyűjteményem, néhány „öreg” babám. Úgy 10 darab. Halott gyerekek, mondta egyszer a lányom. A könyveimet is szeretem, nagy becsben tartom őket, mert értékek az én szememben. Egy időben beleírtam: - A könyv érték, vigyázz rá. És azt, hogy kinek a tulajdona, ne fájjon rá senki foga. Ha mégis fáj, hát nem kaptam vissza.

A lépcső alatti szabadhely arra szolgál, hogy szeretet- falat hoztam létre, ahová a családomat, ábrázoló képeket helyeztem el. A családom idegenben élő ágát, akiket ritkábban látok a valóságban, akiket szeretek, azoknak legalább a fotóit láthatom bármikor. Színes keretekkel, egyik sem egyforma mindegyik más a mérete és színe, de ettől mutatósak. Éppen így jó nekem, mert a változatosság gyönyörködtet.

Ez amolyan zsúfolt terület, mint a Jeruzsálemi siratófal. Elérzékenyülök olykor és vágyom a közelségükre. Ölelésre, szép szavakra.

Pontosan fel tudom idézni azt, amikor még a „Sárkánymama”

holmijával voltak teli a szobák. A berendezést túlsúlyban tömörfa bútorok jellemezték. Értékes koloniálbútorok csavart mintás oszlopdísszel, ólombetétes színes üveggel díszített szekrények. Valódi bőr ülőgarnitúra a nappali sarkában.

A Tiffany- üvegbetétes tálalószekrényekben Zsolnai- étkészletek, kristálypohár készletek voltak. Az alacsony szekrények tetején megsárgult a csipkéken porcelánfigurák, ólomkristály vázák, ólomkristály bonbonier, mives csiszolású tálak porosodtak. Minden piszkosan, elhanyagoltan, gazdátlanul állt.

Az ablakokon moha zöld plüssfüggönyök, hogy zárják a friss levegőt, áporodott szag.

Mit szag, bűz!

Perzsaszőnyegek a tölgyfaparkettán, festmények és faliszőnyegek a falakon. Zsúfolt mivel minden centiméteren telis-teli tárgyakkal eltúlzott berendezés. A könyvespolcon díszkötésű Jókai kötetek, és minden, ami puccos.

Sokan úgy vélik, minél többet birtokolnak mindenből, annál nagyobb biztonságban vannak. Tudom, hogy minden embernek más fogalma van a rendről. Mindenkinek van legalább egy aprócska kacatja. Elfogadom, de ha egy nő, olyan szeméthegeket halmoz fel, hogy csak oldalazva tud bemenni egy szobába azt én felháborítónak tartom. Szentségtelenség, hogy egy szép környezetet ennyire képes lepusztítani.

A várakozás idején, míg tartott a pereskedés kértem Istent, hogy segítsen. Legyen már vége, múljon a feszültség. Kínlódtam.

Nyögtem a nehéz terhek alatt. Csak remény éltetett, hogy megoldódik a helyzetünk, lesz elég pénz, hogy kifizessünk minden.

A Bírósági határozatra, amit annyira vártam, azt ugyan sejtettem, hogy az adósság, ami ezzel jár majd súlyos milliókban lesz leírható.

Elkövettünk egy ballépést, amikor időre nem küldtük el a pénzt a felpereseknek. Ránk küldték a végrehajtót. Ez cég első körben rátáblázta a házra, lefoglalta az autót, amit az önkormányzat vett volna át.

A felszólító levelüket kézhez kapva rögtön intézkedtünk és még azon a napon átutaltuk a pénzt az alpereseknek. Már elkéztünk vele.

Befizettük, ám ettől függetlenül a behajtó cég 600 ezer forintot kért el tőlünk sikerdíj és munkadíj címén.

Szabályosan rosszul lettem, egyezkedni próbáltam, de sikertelenül zárult a tárgyalás. Üres lesz a zsebünk egyetlen fillér megtakarított pénzünk se maradt. Csak erre tudtam gondolni.

Közben a pénzünk egy részét kölcsön adtuk, mert erre az érvágásra a több százezres kiadásra nem számítottunk.

Nekem már a név, hogy -végrehajtó- az is rémisztően hangzott, hasonló helyzetben még nem voltam. Ha elveszítünk mindent lakhatást, autót, már illúzióink sem maradt volna.

A bírósági ítéletet követően hozzá fogtam és kiürítettem a házat. Egy kamionnyi szemetet égettem el, és legalább ugyanennyit hordattunk el konténerekben.

A ház kitakarításához temérdek tisztítószerre és hosszú időre volt szükségem, legalább naponta 5 órára és 30 napra. Megemelkedett a vízdíjünk is, mert ez nem volt egyszerű művelet.

A takarítás után a ház némileg lakhatóvá vált.

A temérdek felhalmozott szemét elhordása után már mertem álmodni, hogyan is fogom kifesteni, felújítani és berendezni az otthonunkat. Megpróbáltam elképzelni azt a környezetet, ahol majd jól érezzük magunkat. Színesre álmodtam, de valamennyire mégis visszafogottan harsányra gondoltam. A falak színe más és más, ahogy a hangulata is változatos. A berendezésben vannak extrém megoldások, ám ez mellékes. Megszoktuk az újdonságokat, András szívesen fogadott minden változtatást, ő lett a kritikusom, de ebben is szerencsém volt, mert egyforma az ízlésünk.

A „Madám” közölte velem, faarccal: -Mit gondol Margitom, és már 15 éve nem takarítottam. -mondta ezt jelentőségteljesen és büszkén. Az sem helytálló, mert mindig volt cselédje, háztartási alkalmazott, szakácsnő és az is aki rendben tartotta a kertet, bevetette a veteményest, rendezte a hatalmas kert minden kis részletét.

Fűnyírás, levélsöprés, hólapátolás, ezekre mindig kerített embert, mert ő soha életében nem csinált semmit. Számomra furcsa és idegen ez a magatartás, mert nekem lételemem minden tevékenység, szeretek sütni, főzni, készíteni ebédeket, ki próbálni új recepteket. Liter számra öntöttem a padlóra a Zöldbékás tisztítószeret, mert mindenhová (egérstopot) ragasztót kent fel a parkettára a hangyák és az egerek ellen védekezett.

Bűz terjengett és mocsok lepte be az egész házat. A falakon a tapéta mocskos. Selyemszálas, hatalmas sárgarózsás tapéta borította a nappali falait. A konyha ragadt a zsírtól, de legundorítóbb a fürdőszoba, ahol a kádba be van áztatva az éjjeliedény. A fürdőszobában a berendezés minden egyes darabja rozsdafoltos volt, a csaptelepekre vastagon rárakodva a vízkő. Az éléskamrában penészes ételmaradványok, a légylárvák és más undorító dolgokra bukkantam. De...

Hajtott az elszántság. Ha arra kerülne a sor, hogy el kell innen költözni, akkor szégyenszemre nem maradhat ilyen állapotban ez az értékes ház.

Az értéke: 32 millió.

Az ablak előtt a magnólia bokor, az első tavaszi ünnepre, korán bontogatja a szirmát. Tulipánfa. Kár, hogy csak egy légies, gyorsan elillanó, lepke életű virág.

Évekkel korábban látogató mikor még csak voltam, este jöttem, osontam a házba, és éjszaka csendben a sötétség leple alatt haza szöktem.

Alszom s szívem virraszt

Alszom, s szívem virraszt, mindig tehozzád vágyom.

S mellém varázsol egy aranyló szárnyú álom.

A szívem szíveden. Kezemmel reszketeg

Érintem bőrödöt, feszes lesz és remeg.

S egy indulat riaszt, az álmoképi béke

Széthull, és zaklatott, rossz ébredés a vége;

Magamban fekszem itt, felgyúlva azt hívém

Szép szádat csókolom, s párnát csókoltam én;

És álmomban karom ölelni vágyva tested

A párna pelyheit ölelte csak helyetted.

Ezt a szép verset André Chénier írta Radnóti Miklós fordításban olvastam, egy Andrásnak adott kiadványban, szép emlék a névnapra. A szerelem idején romantikusan megírt üzenet.

III. dilemma: Ki a párom?

Levél Andrásnak 2003. december 15.

„András!

El tudod képzelni azt az érzést, hogy még ki sem hűlt az érintés, azt kell hallanom.

H i á n y z i k.

Amikor te a lánnyal fekszel, akkor meg beléd vág: M a r g i t hiányzik.

Nehezen viselem, ez kétségtelen azt az érzést, hogy nem tudom mi lesz, amikor januárban hazajövök. Este, ha lefekszem, kire gondoljak? Ha meghalok, biztosan egy név lesz cirádás szép betűkkel a szívembe vésve: A N D R Á S.

Ha tehát párhuzamosan tudnánk működtetni ezt a kapcsolatot, azt elviselném. Csak arra kérlek, szexuálisan hiper aktív, hogy:- Adj a nyuszinak elég répát, hogy ne legyen elégedetlen és éhes! Te ezt képes vagy megcsinálni, hiszen imádod azt, ha más élvez, attól te leszel a legjobb! Ismersz, lassan felismersz, ne szégyelld az érzéseid. Nem bánám, ha az érzékenységed nálam is kimutatnád. Ha érzékenyen élnéd meg az érzéseimet, ahogy egyszerre élvezünk, egymást átölelve, összegabalyodva, ahogy nézem a szemed és ölel a kagylócska, ahogy körülvesz. Szeretlek magamban érezni. A figyelmességed páratlan az energiád kifogyhatatlan. Az ágyban, ami a „színpad”, ha egybeforr a testünk, megáll az idő, és nincs más csak Te meg én.

Sok a szöveg, gondolod, talán értelmetlen?

Tévedsz, hisz semmi sem történik véletlenül.

Nem bánám, sőt örömmel venné, ha még az utazás előtt, csütörtökön este együtt lennél velem és úsznánk a kék tengerében, a jó kemény ágyadon.

Ölel és csókol, hű és alázatos szolgálód! Margit"

Naplórészlet 2004. július 12.

„Egyszerűen szakított velem, telefonon keresztül. Egy ideig fel sem vette, sőt még ki is kapcsolta a telefonját. Amikor aztán a végén sikerült beszélni, fagyos és könyörtelen volt velem. – Ha megkérhetlek, ne zavarj soha többé! Szerelmes vagyok! Egy régi ismerősöm üzent nekem, hogy csókoltat. Én válaszoltam azt neki, hogy:- Ne üzengessen, hanem adja át személyesen.

Ez a lány a szerelemem.

Ő a „Király” kegyence számomra. Nem te vagy a megoldás, értsd már meg. – mondta a királyom, aki már nem is a királyom.”

Szakítottunk. Sírtam, de elengedtem, mert akit igazán szeret az ember, azt elengedi. Mi mást tehettem volna.

A tükör kancsal képet mutat, ha a férfi nem méri fel, mit jelent, hosszabb távon, ha magánál évtizedekkel fiatalabb partnert választ. Más világ, mások még a mesék, rajzfilmek, amin felnőttek.

Mások a társadalmi irányzatok, minden annyira különböző, és ez a gondolkodásban is megmutatkozik.

Viszont ami előnyös, szociális munkása végzettsége. Úgy gondolom, ha ezt a hivatást választotta, ha ezt tanulta a főiskolán, hogyan kell egy alkoholbeteggel bánni, akkor tényleg ez a lány a megoldás. Meg tudja a gyógyítani, ha valóban specialista.

András kényeztette, vitte nyaralni, vitte telelni, vásárolt neki ruhákat, versenybiciklit. Kiskutyát. Elkápráztatta az ajándékokkal, de a lány azt mondta, hogy ő szereti a zsíros kenyeret, ne vigye őt étterembe.

Meg tudtam, mert nyomozás indítottam, hogy ez a lány 18 évvel fiatalabb Andrásnál. Alkatilag amazon, sportos alakkal; lapos has, izmos fenék, vaságyastól 50 kg. Na ezzel már nem tudok versenyezni. Azt is mondták rá, hogy súlyosan terhelt a pszichéje, mivel a vőlegénye a szakításuk után felakasztotta magát. Fekete özvegy- pók - aki a szerelmi légyottot követően kivégzi a lovagot.

Andrásra is ez a sors vár?

András magához akarta láncolni, már a gyerekvállaláson gondolkodtak. Aztán a fülembe jutott, hogy lány már nincs vele.

Elköltözött!

Én ezt a tolvaj élethelyzetet sem szerettem hibátlanul, szerelemet loptam.

Hibát követek el, mások szemében szálka vagyok?

Ürességet éreztem, amikor elhagyott a szerelemem.

” Tudd meg, hát, hogy ami áthatja az egész testet, elpusztíthatatlan. Senki sem képes megsemmisíteni a lelket.”
(Osho: Háború és béke.)

Az idézettől erőt kaptam, ha a Mesterem ezt állítja, akkor nem kell aggódnom. Bízom a megérzésben, hogy a szeretet működik, és megmentek egy embert.

A világ én vagyok!

Mindenre képes vagyok, áldozatra, szenvedésre, kibírom a

fürkésző tekinteteket, amik felénk irányulnak.

Ha ollóval szaladgálunk, megvághatjuk magunkat, de nem volt bennem egy szemernyi félsz sem. Ezt gémkapocs Gém Géza súgó mondta,- bravó - ez éppen ide illik, ahogy írom a könyvem, itt pislog ez a szövegszerkesztőhöz kapcsolódó figura.

Régen nem kötődtem csak pókháló vékonyszállal a házban lakó személyhez, nem ájultam el attól, amit a házban láttam. Erősen kötődtem ellenben a szülőháamhoz, ahol minden régi, de hangulatos volt. Szerettem a szürke színt, a spalettákat az ablakon, a széles ajtófélfákat, a régi illatokat, az emlékeket, a családi bútordarabokat.

De legjobban a kertet szerettem, mert minden a saját kezemmel hoztam létre, minden tuját, rózsabokrot magam ültettem. Ahogy évekig vártam, míg a borostyán befutja a falat. Részesem voltam az egy szem gesztenye csodájának, ahogy lassacskán fává növekedett. Vettem az egynyári virágok magját, és a növényeket gondoztam. Több évtized munkájának eredménye a kert, és soha nincs teljesen kész, állandó a változás, mint az évszakok.

A kertészkedést szeretem, élvezem a színeket, a szép virágokat áhítattal nézem.

Andrásnál a gomolygó, keserű cigarettafüstös együttlétek. Ehhez járult társként az alkohalmámor, ami egyáltalán nem állt közel a lelkemhez. Elviseltem, és vártam a holnapot. Hiszen András minden este elmondta:- Holnaptól nem iszom.

Ez tréfa, melyik a holnap?

Becsapottnak éreztem magam, ám a remény tovább élt.